

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1841

гр. София, 01.03.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в закрито заседание на 01.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

като разгледа дело номер **2021** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.80, ал.3 от закона за държавната собственост /ЗДС/.
Образувано е по искане на З. Й. М., инкорпорирано в жалба срещу Заповед № ДС-20-2/09.02.2023г. на областния управител на Област С., с която на основание чл.80, ал.1 ЗДС е наредено изземването на недвижим имот – частна държавна собственост – самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.801.2076.2.2, представляващ апартамент № 2 в [жилищен адрес] на [улица] в [населено място], район „И.“, да бъде спряно допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта. Посочва, че това е единствено жилище за него, а той се намира във влошено здравословно състояние, допълнително утежнено от издадената заповед.

Ответникът не ангажира становище по искането.

Съдът, след като се запозна с изложеното в жалбата и писмените доказателства по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл.80, ал.1 ЗДС имот - държавна собственост, който се владее или държи без основание, който се ползва не по предназначение или нуждата от който е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на областния управител, въз основа на мотивирано искане на съответния министър или ръководител на ведомство. Съгласно ал.3 на с.р. заповедта по ал.1 подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпорежи друго.

В производство по чл.166, ал.4 АПК е предвидена възможността съдът да спре допуснатото по силата на отделен закон предварително изпълнение, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, по искане на оспорващия при условията на ал.2. Предметът на доказване обхваща установяването на факти, които да обосноват извод за евентуалното настъпване на значителна или трудно поправима

вреда за оспорващия, като резултат от предварителното изпълнение.

С оглед посочения ред, съдът намира искането за допустимо – инкорпорирано е в жалба срещу оспорения административен акт, същата е подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и е неблагоприятно засегнато от разпореденото изземване. Съдът намира, че е спазен и 14-дневният преклузивен срок за оспорване, регламентиран в чл.149, ал.1 АПК вр. чл.80, ал.3 ЗДС.

Разгледано по същество, искането е основателно.

В случаите, когато законът допуска предварително изпълнение на административни актове от определен вид, както е в настоящия случай – арг. чл.80, ал.3, изр.2-ро ЗДС, той презумира наличието на една или повече от предпоставките на чл.60, ал.1 АПК.

Разпоредбата на чл.166, ал.4 АПК предвижда, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2 - ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Следователно, условие за спиране на предварителното изпълнение на заповедите, с които се нарежда изземване на имот – държавна собственост, е наличието на такова засягане на друг интерес, който е равен на посочените в цитираната разпоредба, като в тежест на жалбоподателя е докаже, че от предварителното изпълнение на акта може да последва значителна или трудно поправима вреда - чл.166, ал.4 във вр. с ал.2 АПК.

От доказателствата по делото може да се обоснове извод за настъпването на такива от предварителното изпълнение на оспорената заповед, поради което искането се явява основателно и следва да бъде уважено. На първо място по делото е безспорно обстоятелството, че процесното жилище е единствено за оспорващия. На следващо място към жалбата са представени доказателства – три броя епикризи и решение на ТЕЛК при II МБАЛ С. ЕАД, от които е видно, че жалбоподателят е с влошено здравословно състояние, страда от исхемична болест на сърцето и съпътстващи заболявания, същият е на 70 години и предоставеният срок за изпълнение на заповедта от 8 дни, считано от датата на връчване на оспорения акт, би му нанесло вреди в по-голяма степен от необходимото за постигането целта на закона. На трето място начинът на определяне на срока за доброволно изпълнение на акта – посочване с конкретна дата без обвързването ѝ с датата на връчване, при което на практика този срок е 8 дни, е в нарушение на чл.277, ал.1 АПК вр. чл.268, т.1 АПК.

По изложените съображения съдът намери искането за основателно.

Водим от горното и на основание чл.166, ал.4 АПК вр. чл.80, ал.3, изр.2-ро ЗДС, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед № ДС-20-2/09.02.2023г. на областния управител на Област С., с която на основание чл.80, ал.1 ЗДС е наредено изземването от З. Й. М. на недвижим имот – частна държавна собственост – самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.801.2076.2.2, представляващ апартамент № 2 в [жилищен адрес] на [улица] в [населено място], район „И.“.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: